

CÂINELE DIN BASKERVILLE

ARTHUR CONAN DOYLE

Repovestire de Tony Evans
Ilustrații de Felix Bennett

CUPRINS

Personajele	4
Câinele din Baskerville	7
Mergi mai departe	55

CÂINELE DIN BASKERVILLE

Sherlock Holmes, aflat la micul dejun, întinse mâna după cafetiera argintată de pe masă.

— Watson, musafirul nostru va sosi în curând, îmi spuse el. Care o fi motivul vizitei doctorului Mortimer?

Imediat se auzi soneria, iar menajera noastră se întoarse în curând cu vizitatorul, un domn tânăr. Era foarte înalt și slab, cu un nas lung și coroiat, ca un cioc, ieșind în evidență între ochii săi cenușii, înzestrați cu o privire ageră, foarte apropiată unul de celălalt și strălucind din spatele unei perechi de ochelari cu ramă aurită.

— Doctore Mortimer, permiteți-mi să vi-l prezint pe colegul și prietenul meu Dr. Watson, spuse Holmes. Vă rog, luați loc! Mă ocup eu de bastonul dumneavoastră.

În timp ce îi turnam doctorului Mortimer cafea într-o ceașcă, Holmes și-a luat lupa și s-a uitat cu atenție la mânerul masiv al bastonului.

— Domnule, astăzi v-ați lăsat câinele acasă? îl întrebă el.

Oaspetele nostru îl privi surprins.

— Este jos, l-am lăsat în grija menajerei, domnule Holmes. Dar de unde știți că am un câine? Holmes zâmbi.

— Elementar, domnule Mortimer. Argumentația mi se pare foarte simplă. Urmele lăsate de colții câinelui sunt cât se poate de vizibile pe baston. Este limpede că are obiceiul să-i aducă stăpânului său bastonul. Însă poate că ar fi mai bine să revenim acum la motivul vizitei dumneavoastră.

Expresia doctorului Mortimer se schimbă din uimire în îngrijorare.

— Îmi vine greu să vă expun această problemă. După cum știți, sunt medicul mai multor familii dintr-o zonă îndepărtată – și cam sălbatică – din Dartmoor, în apropiere de Baskerville Hall. Dacă îmi permiteți, voi începe cu relatarea unei vechi legende de prin părțile locului.

Holmes fu de acord, așa că Dr. Mortimer începu să istorisească.

— Se pare că legenda s-a născut pe vremea regelui Carol I, cu vreo două sute cincizeci de ani în urmă. Domeniul Baskerville era deținut pe atunci de Sir Hugo Baskerville, care, în opinia tuturor, era un om sălbatic și nelegiuit. Într-o noapte întunecoasă, agitată de o furtună violentă,

Sir Hugo și câțiva dintre tovarășii lui, la fel de puși pe rele, au răpit o tânără, fiica unui fermier din regiune. Sir Hugo a închis-o într-o încăpere din Baskerville Hall, însă ea a reușit să evadeze sărind pe fereastră și a fugit, apucând-o spre landă. Înnebunit de furie, Sir Hugo a dat drumul câinilor lui de vânătoare și i-a asmuțit în căutarea fetei.

— Dar prietenii lui Sir Hugo? am întrebat eu. Nu au încercat să-l oprească?

— Dimpotrivă, i-au dat o mână de ajutor, continuă vizitatorul nostru. Dar când l-au ajuns din urmă, în fața ochilor le-a apărut o scenă

cumplită. Biata fată zăcea fără suflare între două stânci, părând să fi murit de spaimă. Alături se afla o bestie imensă, neagră, având aspectul unui ogar, însă mai mare decât orice câine pe care l-a văzut vreodată un om. În plus, feroasa creatură îi sfâșiasse gâtul lui Hugo Baskerville. Când și-a întors ochii arzători și fălcile însângerate către cei trei prieteni, aceștia au luat-o la goană îngroziți, urlând, pierzându-se numaidecât în ținutul mlăștinos al landei. Iar de atunci, mulți membri ai familiei Baskerville au murit din cauze inexplicabile.

— Ce poveste interesantă – asta pentru persoanele pasionate de basme de adormit copiii! comentă Holmes.

Dr. Mortimer scoase din buzunarul hainei o bucată de hârtie: un articol decupat dintr-un ziar.

— Da, domnule Holmes, poate că este un basm. Însă iată o informație ceva mai recentă. Acest articol din *Devon County Chronicle*, datând din 14 iunie anul curent, oferă detalii despre moartea lui Sir Charles Baskerville, care a survenit cu vreo câteva zile mai înainte.

Decesul neașteptat al lui Sir Charles Baskerville

Sir Charles Baskerville a fost găsit mort în locuința sa, la Baskerville Hall, pe data de 4 iunie. Era proprietarul domeniului Baskerville, din Dartmoor.

În cursul investigațiilor asupra tragicei întâmplări, judecătorului i s-a spus că în acea noapte Sir Charles plecase, în obișnuita lui plimbare de seară, pe faimoasa promenadă Yew Alley, de lângă Baskerville Hall. La miezul nopții, văzând că stăpânul său nu s-a întors, Barrymore, majordomul lui, a pornit să-l caute prin împrejurimi. A descoperit cadavrul lui Sir Charles la capătul aleii și a trimis imediat după medicul din zonă, Dr. Mortimer. În timpul anchetei, acesta a declarat că Sir Charles suferea de ceva vreme de o afecțiune cardiacă. De asemenea, medicul a explicat că, atunci când a examinat cadavrul, fața lui Sir Charles arăta schimonosită, ca și cum ar fi suferit un infarct dureros. Asupra trupului nu au fost sesizate urme de violență. Ancheta a stabilit că decesul fusese provocat de un puternic atac de cord.

Domeniul Baskerville va fi moștenit de domnul Henry Baskerville, care locuiește în Canada și care este fiul fratelui mai mic al lui Sir Charles Baskerville. Noul baron (care de-acum se va numi Sir Henry) a fost informat în legătură cu decesul și va sosi foarte curând în Anglia.